

kunne gøre Brud paa Grundlovsbestemmelsen om, at den Mand, fra hvem man eksproprierer Ejendom, kan kræve fuld Erstatning derfor. Enhver, der læser dette Andragende, maa erkende, at fuld Erstatning er der ikke givet ham; der mangler mindst 5,000 Kr. deri. Baade Manden og jeg indrømme, at noget juridisk Krav har han ikke efter Ekspropriationsloven, men derimod mene vi, at han har et grundlovmæssigt Krav paa at faa sit Rentetab godtgjort. Det er mit Haab, at baade den højtærede Minister og det ærede Udvalg her ville anse det for muligt at tage et Billighedshensyn, saa at denne Sag kan blive taget op til fornyet Overvejelse. I modsat Fald vilde jeg ønske, at man kunde faa en Forhandling taget op om, hvorvidt det ikke var nødvendigt at gøre en Forandring i selve Ekspropriationsloven. Det er en Selvfølge, at jeg ikke vil udsætte mig for at faa mit Ændringsforslag forkastet, da Manden derved afskæres fra muligvis af Billighedshensyn at kunne faa en Godtgørelse, men forinden jeg tager Forslaget tilbage, vilde jeg dog sætte Pris paa at høre en Udtalelse derom af den ærede Ordfører og muligvis ogsaa af den højtærede Minister.

Moestrup: Uden for Betænkningen har jeg tilladt mig at foreslaa Andragendet fra Arbejdsmand P. C. Pedersen af Norup henvist til Finansministeren. Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at der i Betænkningen er indløbet den Trykfejl, at der staar, at Manden er fra Kjøbenhavn, men han er fra Norup ved Mariager Fjord. Han blev i April 1870 indkaldt til Militærtjeneste i Aarhus, og efter at han havde været i Tjenesten 2—3 Maaneder, blev han indlagt paa Sygehuset for Aarebrok. Han blev imidlertid ikke straks kasseret, men gjorde Tjeneste indtil den 19. Oktober, da han blev helt kasseret. I de 2—3 første Maaneder deltog han, som sagt, stadig i Øvelserne, men det er hans bestemte Opfattelse, at han har paadraget sig Skaden under Øvelserne i den første Halvdel af Juli Maaned. Han har i Fjor søgt Invalidebestyrelsen og dernæst Finansministeren, men har faaet Afslag, idet det er gjort gældende i det Afslag, der medfølger hans Andragende, at der ikke foreligger bestemte Oplysninger om, at han har paadraget sig Skaden i Tjenesten. Det gælder imidlertid om ham, som det gælder om Andrageren under Nr. 12, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at hvis man paa den Tid,

da han aftjente sin Værnepligt, havde haft den Bestemmelse, som nu er gældende, at der skal tilføres Kassationsprotokollen Oplysning om, hvorvidt den paagældende Svaghed er opstaaet i Tjenesten eller ikke, vilde han have faaet Understøttelse. Den her omtalte Andrager føler sig overbevist om det samme, og det er hans bestemte Opfattelse, at han har paadraget sig Skaden ved Øvelserne i den sidste Halvdel af Juli Maaned. Imidlertid har Finansudvalget ikke gjort nogen Indstilling for hans Vedkommende, vel nærmest begrundet i det Afslag, der foreligger fra Finansministeren. Jeg har imidlertid ment at burde drage Sagen frem paa ny her i Tinget, idet jeg gerne vilde have Lov til paa ny at henlede Udvalgets og særlig Finansministerens Opmærksomhed paa den. Naar denne Mand, der nu er 50—60 Aar, først nu henvender sig til Lovgivningsmagten om en lille Understøttelse, idet den Svaghed, som han føler sig overbevist om at have paadraget sig i Tjenesten, forringer hans Arbejdsevne saaledes, at han nu ikke længere ser sig i Stand til at ernære sin Familie, tror jeg, at der i saadanne Tilfælde burde vises saa megen Skønsomhed som muligt. Det er selvfølgelig ikke det eneste Tilfælde af den Slags, der foreligger, der foreligger mange, og jeg forstaar godt, at det ikke er nemt at imødekomme alle de Andragender, der komme frem; men jeg vil alligevel gerne paa ny fremdrage denne Sag her. Jeg ved nu ikke, om Finansudvalget kan tage Sagen op til fornyet Overvejelse, eller om Finansministeren selv vil tage Sagen op, men jeg vilde gerne, under hvilken Form det nu kunde ske, henlede Opmærksomheden paa, at det ikke maa betyde et rent Afslag, naar det vel sagtens i Dag ikke bliver vedtaget, at Sagen skal henvises. Jeg vil derfor opfordre den ærede Minister og den ærede Ordfører til at se saa velvilligt som muligt paa den Indstilling, jeg har tilladt mig at foreslaa. Selvfølgelig gælder det samme for mig som for den ærede sidste Taler, at jeg ikke vil udsætte mig for at faa mit Ændringsforslag forkastet, jeg forbeholder mig senere at tage Forslaget tilbage, men jeg vilde dog gerne, forinden jeg gør det, høre Udtalelser fra den ærede Minister og den ærede Ordfører. Jeg skal derfor nu indskrænke mig til at anbefale det stillede Ændringsforslag.

Finansministeren (C. Hage): Andragendet, Betænkningens Nr. 11, foreslaar Udvalget henvist til Finansministeren. Det